

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi T.M. i O.M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. akt
VI ACz 1484/23,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 29 stycznia 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 grudnia 2024 r. T.M. i O.M. (dalej: „skarżący”),
zastępowani przez r. pr. K.O., wniesli o: 1) stwierdzenie przewlekłości
postępowania w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie
pod sygn. akt VI ACz 1484/23, 2) wydanie sądowi rozpoznającemu przedmiotową
sprawę zalecenia rozpoznania zażalenia skarżących w ciągu maksymalnie
miesiąca od wydania postanowienia, (3) zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty po
5 000 złotych na rzecz każdego ze skarżących, (4) zasądzenie na rzecz
skarżących kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Natomiast w myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują możliwości wniesienia tej skargi w postępowaniu wpadkowym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego od dawna formułuje się pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” a nie postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne), którego bieg nie powoduje „przejścia” rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; 24 września 2014 r., III SPP 206/14; 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; 6 września 2023 r., I NSP 10/23).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, Sąd Najwyższy ustalił, że skarżący domagają się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie z zażalenia na postanowienie o oddaleniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W takim stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, że postępowanie w przedmiocie zażalenia na postanowienie ma charakter incydentalny i z tej racji nie jest objęte ustawą o skardze na przewlekłość, zaś wniesiona skarga podlega odrzuceniu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

M.L.

[a.ł]